

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 25-07-35658 פלדמן נ' אסיאג

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא יניב בוקר

התובע גיל פלדמן
ע"י ב"כ עוה"ד עידן סגר

נגד

הנתבע מנחם אסיאג
ע"י ב"כ עוה"ד אברהם סרוסי

פסק דין

לפניי תביעה כספית על הסך של 100,000 ₪ שהגיש התובע כנגד הנתבע בגין טענה לביצוע עוולה בניגוד לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

תמצית הטענות בכתב התביעה

על פי הנטען בכתב התביעה, התובע הינו פעיל חברתי במאבק לשימור דמותה של מדינת ישראל כמדינה יהודית-דמוקרטית וליברלית.

התובע טען עוד כי הוא עומד בראש המיזם "המצב הנתון", העוסק במעקב אחר סקרי דעת קהל, ניתוח שיח ברשתות חברתיות וניטור ניסיונות הטיה בוויקיפדיה, במטרה לספק מענה מבוסס עובדות.

הנתבע, כך נטען, הוא תסריטאי ובעל חשבון פעיל ברשת החברתית X, המונה כ-93 אלף עוקבים.

התובע מתאר בכתב התביעה כי ביום 26.5.2025 התייחס בפרסום ברשת החברתית X לדיווחים החדשותיים בנוגע לעסקה מתגבשת להשבת החטופים וסיום המלחמה ברצועת עזה. התובע הביע ביקורת על כך שלפי הדיווחים, חמאס מעוניין לשחרר את כל החטופים בפעימה אחת, בעוד ממשלת ישראל מעוניינת בהסכם שמשאיר חלק מהחטופים בשבי כדי לחזור להילחם, כאשר מילות הביקורת היו עדינות, כלשון כתב התביעה, "לא נשכח. לא נסלח".

על פי הנטען בכתב התביעה, ביום 27.5.2025 פרסם הנתבע מספר פרסומים דיבתיים, שקריים ומכוערים, כלשון התובע. בפרסומים אלו, לטענת התובע, הנתבע האשים את התובע בכך שהוא "לא יהודי", אלא "נוכרי שמדבר את החמאס ששחט וחתף יהודים". עוד נטען, כי הנתבע הוסיף

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

1 שהתובע "של החמאס", "שייך לאויב", "ימשת"פ של חמאס על מלא", "ימשת"פ לכנופיה
2 המזוהמת שמתחזקת ומייחצנת את ארגון הטרור הרצחני. חלאות!".

3
4 עוד טען התובע, כי אין חולק שהעמדות האידאולוגיות שלו ושל הנתבע שונות. לשיטתו, הנתבע
5 תומך בממשלה המתנערת משלטון החוק ומאריכה את המלחמה בעזה מטעמים פוליטיים, בעוד
6 התובע מתנגד להמשך כהונתה התנגדות נחרצת.

7
8 לטענת התובע, גם פערים אידאולוגיים ניכרים אינם יכולים להצדיק השתלחות חסרת רסן,
9 כלשון כתב התביעה, בפעיל חברתי כגון התובע, השפלתו, ביזויו והפיכתו, במחי הקלדה, לשותף
10 ודובר של ארגון טרור ולאדם שאינו יהודי. עוד נטען בכתב התביעה כי פרסומי הנתבע הם
11 פרסומים שקריים, משפילים, מבזים ומסיתים, העולים כדי לשון הרע כהגדרתה בחוק איסור
12 לשון הרע.

13
14 לטענת התובע, פרסום זה הספיק לנתבע כדי להשתלח בתובע ולשלול את יהדותו. כעולה מכתב
15 התביעה, בתגובה לפרסום התובע, כתב הנתבע ביום 27.5.2025: "נו אמרתי לך שאתה לא יהודי.
16 אתה נוכרי שמדברר את החמאס ששחט וחטף יהודים. אתה של החמאס".

17
18 עוד טען התובע, כי הוא, בתגובה, תקף את הנתבע על קו ההגנה שלו בתביעת דיבה שהגיש נגדו
19 יו"ר מפלגת הדמוקרטים יאיר גולן. הנתבע, בתגובה, הוסיף לטענת התובע: "לפחות אני יהודי
20 ואני לא שייך לאויב".

21
22 על פי הנטען בכתב התביעה, כאשר התובע השיב שהוא לא פחות יהודי מהנתבע ותקף את הנתבע
23 בציניות על "עבודת האלילים" שהוא מקיים ביחס לראש הממשלה הנאשם בפלילים, הגיב
24 הנתבע: "אתה משת"פ של חמאס על מלא! אתה וכל הכנופיה המזוהמת שמתחזקת ומייחצנת את
25 ארגון הטרור הרצחני. חלאות!".

26
27 כעולה מכתב התביעה, את כל הדברים הללו כתב הנתבע כשהם חשופים לקהל העוקבים ברשת
28 החברתית X.

29
30 לטענת התובע, בפרסומיו טען הנתבע באופן שקרי שהתובע "לא יהודי", "נוכרי שמדברר את
31 החמאס", "של החמאס", "שייך לאויב", "ימשת"פ של חמאס על מלא", "ימשת"פ לכנופיה
32 המזוהמת שמתחזקת ומייחצנת את ארגון הטרור הרצחני".

33

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

1 על פי הנטען בכתב התביעה, יש בפרסומי הנתבע, השוללים את יהדותו של התובע ומייחסים לו
2 שיתוף פעולה עם ארגון טרור רצחני, כדי לעשותו מטרה לשנאה מצד הבריות, וכן להשפילו
3 ולבזותו בשל מעשים והתנהגויות שיוחסו לו.

4
5 עוד טען התובע, כי הנתבע ייחס לו שורה של עבירות פליליות חמורות, בעיקר לפי חוק המאבק
6 בטרור, התשע"ו-2016. לשיטתו, בפסיקה נקבע כי ייחוס עבירה פלילית, ואפילו התנהגות "מעין
7 פלילית", מהווה הוצאת לשון הרע.

תמצית הטענות בכתב ההגנה

8
9
10 לטענת הנתבע, הפרסומים מושאי התביעה אינם עולים כדי לשון הרע ואינם מקימים עילה נגדו,
11 אלא חוסים תחת חופש הביטוי. עוד נטען כי הפרסומים נהנים מהגנות לפי חוק איסור לשון הרע,
12 התשכ"ה-1965, לרבות הגנת אמת בפרסום ותום הלב, ואף חלות בעניינם הקלות.

13
14 בכתב ההגנה נטען כי הנתבע, כמו התובע, פעיל ברשתות החברתיות ומפרסם את דעותיו והגיגיו,
15 בין אם בפרסומים ראשיים ובין אם כתגובות. עוד עולה כי פרסומים מסוג זה אינם נתפסים על
16 ידי הקוראים כפרסומי עובדות או נתונים אובייקטיביים, אלא כהבעת דעה של אדם בעניין אחר.

17
18 לטענת הנתבע, פרסומיו לא גרמו לתובע נזקים כלשהם, שכן הקיטוב הפוליטי בחברה הישראלית
19 מביא לכך שכל מחנה אינו נותן אמון בדברי המחנה השני. עוד נטען כי הנתבע אינו ידוע כעיתונאי
20 או כמי שעיסוקו הוא פרסום עובדות וחדשות, אלא כמי שעיסוקו הוא פרסום דעה והגות, ולכן
21 קוראי הפרסומים לא ייחסו להם מעמד של הצהרת עובדה או אמת.

22
23 על פי הנטען בכתב ההגנה, התובע עצמו חוטא בהתבטאויות קשות, קיצוניות וחמורות כלפי
24 גורמים וציבורים שונים, חלקן חמורות בהרבה מאלו שהוא מלין עליהן. עוד נטען כי התובע הוא
25 פעיל פוליטי ועמדותיו הפוכות מאלו של הנתבע, וכי יש לו חשיפה רבה ברשתות החברתיות
26 (עשרות אלפי עוקבים), המקנה לו יתרון כלכלי, חברתי ופוליטי.

27
28 בכתב ההגנה נטען כי התובע מנהל עסק המספק חוות דעת לגבי דעת קהל בהקשרים פוליטיים.
29 לטענת הנתבע, סכום התביעה בסך 100,000 ש"ח הוא מנופח וחסר כל פרופורציה, בהתחשב בכך
30 שהפרסומים מינוריים ואינם עולים כדי לשון הרע.

31
32 עוד טען הנתבע כי בתי המשפט התבטאו לא פעם בגנות תובעים הבוחרים לתבוע סכומים מופרזים
33 ומנופחים, המנותקים לחלוטין מפסיקות בתי המשפט. נטען כי הדבר מתיישב היטב עם הבריונות
34 שבעצם הגשת התביעה ועם התנהלותו הכללית של התובע ברשתות ובמדיה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

על פי הנטען בכתב ההגנה, הנתבע הוא איש רב פעלים, המונע מאהבתו הבלתי מתפשרת כלפי מדינת ישראל והעם היהודי, ומבלה את ימיו במתן חסד ועזרה לנזקקים, לרבות באמצעות עמותה שהקים. עוד נטען כי הנתבע הוא אומן מוערך, ושימש שנים רבות כתסריטאי מצליח ופורח.

בכתב ההגנה נטען כי בימים אלו, בהם הציבור מקוטב בדעותיו, נמנע מהנתבע עיסוקו כאומן בו הוא מוכשר, ממנו התפרנס והפיק סיפוק רב. לטענת הנתבע, כחלק מקיומו היומיומי כיהודי מאמין, כאומן וכאוהב ישראל, הוא נוהג לפרסם פרסומים תדירים ברשתות החברתיות כמו X, פייסבוק וטוויטר, ואף מארח פודקסט.

עוד נטען כי פרסומיו הייחודיים ומעוררי המחשבה של הנתבע אהובים על ידי רבים, וכי הוא עוסק, בין השאר, בעניינים הבורחים של הפוליטיקה, האקטואליה והתרבות הישראלית.

לטענת הנתבע, בהיותו אומן, פרסומיו מתאפיינים בנימה אומנותית, מליצית, פנטסטית, ולעיתים הומוריסטית, שאינה דומה במהותה לפרסום עובדות עיתונאי. עוד עולה כי כתביו נעים על ספקטרום בין דעה ופרשנות, הגות ופילוסופיה, שיחה וחקירה, סאטירה ושנינה.

בכתב ההגנה נטען כי פרסומיו ברשתות נצרכים על ידי קהל קוראים וצופים, ובמובנים רבים יש לראות אותם כדומים במהותם לפרסומים ספרותיים והגותיים או לפרסומי בידור וסאטירה. עוד נטען בכתב ההגנה כי הנתבע אינו "פעיל פוליטי" ואינו פועל בשליחותו של פוליטיקאי, אלא כותב את אשר על לבו בענייני דת, תרבות ופוליטיקה, בסגנון הייחודי, הנשכני והנוקב – כלשון כתב ההגנה.

על פי הנטען בכתב ההגנה, התביעה מגלה טפח ומכסה טפחיים, שכן התובע הוא זה שעורר את השיח המשולהב מול הנתבע, עלב בו והשמיץ אותו, ולאחר מכן התאונן כאשר הנתבע השיב לו בלשון חדה ונוקבת. נטען כי זוהי התנהלות חסרת תום לב ואף מוגת לב – כלשון כתב ההגנה.

בכתב ההגנה נטען כי התובע הוא פעיל פוליטי – שעמדותיו הפוליטיות מנוגדות לאלו שמבטא הנתבע. עוד נטען כי התובע מתפעל אתר המכונה "המצב הנתון", המתיימר לספק "תמונת מצב מיידית" של "ידעת הקהל במחנה הדמוקרטי ליברלי" (המרכאות הוספו במקור בכתב ההגנה – י.ב.).

לטענת הנתבע, לתובע יש נוכחות רשת גדולה למדי, עם חשבון X המונה כ-18,000 עוקבים, ופרסומיו נצפים על ידי עשרות אלפי גולשים, אף אם נוכחותו פחותה מזו של הנתבע. עוד נטען כי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

1 התובע מתבטא ברשתות החברתיות באופנים שניתן להגדירם כקיצוניים, בוטים ואף אלימים
2 לעיתים, ומפנה את שבטו כלפי כל מי שדעותיו אינן נושאות חן בעיניו.

3
4 על פי הנטען בכתב ההגנה, סביר להניח שהתובע הביא על עצמו ביקורת נוקבת ובוטה במכוון, על
5 מנת ליצור עניין ומשיכה של עוקבים וצופים נוספים לפרסומיו. בכתב ההגנה מתואר פרסום
6 התובע מיום 26/5/25, בו התייחס לממשלה ולעסקה לשחרור חטופים, והנתבע השיב לו ביום
7 27/5/25.

8
9 לטענת הנתבע, בתגובתו הוא כתב לתובע "ונו אמרתי לך שאתה לא יהודי. אתה נוכרי שמדבר את
10 החמאס ששחט וחטף יהודים. אתה של החמאס". לאחר שהתובע הגיב בעלבונות כלפי הנתבע,
11 הנתבע השיב לו "לפחות אני יהודי ואני לא שייך לאויב".

12
13 עוד עולה מכתב ההגנה כי בתגובה לכך שהתובע השיב שהוא לא פחות יהודי מהנתבע ותקף אותו
14 על "עבודת האלילים" שהוא מקיים ביחס לראש הממשלה הנאשם בפלילים, הגיב הנתבע: "אתה
15 משת"פ של חמאס על מלא! אתה וכל הכנופיה המזוהמת שמתחזקת ומייחצנת את ארגון הטרור
16 הרצחני. חלאות!".

17
18 על פי הנטען בכתב ההגנה, מקריאת השיחה במלואה, ניתן לקבוע כי אין מדובר בלשון הרע, בין
19 השאר משום שהטענה כי התובע "לא יהודי" או "נוכרי" אינה נטענת כטענה עובדתית בנוגע
20 למוצאו או דתו, אלא כביקורת על עמדותיו המתפרשות על ידי הנתבע (וציבורים רחבים נוספים)
21 ככזו שאינה מתיישבת עם הזהות היהודית.

22
23 עוד נטען כי כל קורא מבין זאת, וסביר להניח שגם התובע מבין זאת בעצמו, אלא שהוא עושה
24 בדברים שימוש ציני על מנת ליצור מראית עין של עילת תביעה בלשון הרע. נטען כי הטחת עלבון,
25 בבחינת "אינך יהודי", מקובלת בשיח סטנדרטי בין ניצים.

26
27 בכתב ההגנה נטען כי אף במישור האובייקטיבי, טענה בדבר דתו של אדם או מוצאו אינה, ככלל,
28 עשויה להיחשב כעלבון או הוצאת דיבה. עוד עולה כי לאמור יש להוסיף נדבך נוסף, לפיו אמירות
29 מסוג אמירותיו של התובע תורמות, לדעת רבים, לחיזוק והעצמה של האנטישמיות הפושה בעולם,
30 ופוגעות בלגיטימיות המוסרית והבינלאומית של מדינת ישראל ואף מסכנות את היהודים
31 והישראלים ברחבי העולם.

32
33 לטענת הנתבע, הטענה שהתובע "מדבר את החמאס", "ישל החמאס" או "משת"פ של החמאס",
34 מובנת לכל קורא כהבעת עמדה שלילית ונוקבת ביחס להתבטאות שנויה במחלוקת של התובע.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

1 עוד נטען כי מובן מאליו שהנתבע אינו טוען כי התובע פועל בשליחות ישירה של חמאס, אלא
2 שדבריו ופעולותיו משרתים, לשיטתו, את האינטרסים של ארגון רצחני זה.
3
4 בכתב ההגנה נטען כי ראוי לזכור את הקונטקסט שבו נאמרו הדברים, בתגובה לאמירה מקוממת
5 מצד התובע, לפיה הממשלה מותירה שבויים בשבי החמאס במכוון. עוד נטען כי זוהי אמירה קשה
6 וחריגה מצד התובע, אשר נצפתה על ידי אלפי אנשים וזכתה לשיתופים.
7
8 על פי הנטען, בהחלט ניתן לנסח טענה לפיה אמירה מסוג זה מחלישה את המורל, מביאה לאובדן
9 אמון בממשלה ובמדינה, ובכך תורמת לקידום האינטרסים של החמאס. עוד נטען כי אין מקום או
10 צורך לשפוט אם טענה זו נכונה, אלא רק אם היא טענה לגיטימית, החוסה תחת חופש הביטוי.
11
12 לטענת הנתבע, מדובר בביקורת לגיטימית המופנית כלפי צד חזק, התובע, המחזיק בחשיפה
13 רחבה, אותה הוא מנצל על מנת לבטא את דעותיו ולקדם את מטרותיו הפוליטיות. הטענה כי
14 התובע פועל יחד עם "כנופיה מזוהמת שמתחזקת ומייחצנת את ארגון הטרור הרצחני" נופלת אף
15 היא תחת אותם פרמטרים.
16
17 בכתב ההגנה נטען כי שיוכו של התובע ל"כנופיה" כאמור נועדה להכניס את דברי התובע
18 לקונטקסט רחב יותר של התבטאויות דומות, המפורסמות ברשתות ובתקשורת. עוד נטען כי מובן
19 מאליו שלא נטען כי אותן התבטאויות נעשות במישרין בשירותו של חמאס, אלא רק שהן מסייעות
20 לאותם אויבים ומקנות להם לגיטימציה.
21
22 על פי הנטען, הפרסומים נעשו במסגרת ויכוח ברשת X, המתאפיינת בוויכוחים סוערים, לא פעם
23 תוך שימוש במילים קשות ומעליבות כלפי בן השיחה. עוד נטען כי זוהי דינמיקה שגרתית למדי
24 ברשת זו ואינה חריגה או קיצונית כשלעצמה.
25
26 לטענת הנתבע, גם דבריו של התובע כלפי הנתבע אינם ערבים לאוזני הקורא, ולא כל שכן לאוזני
27 הנתבע, שכן התובע עלב בנתבע במספר הקשרים. נטען כי התובע זלזל בכישרונו האומנותי של
28 הנתבע, האשים אותו ב"עבודת אלילים" ובסגידה ל"נאשם בפלילים", וכן הביע גיחוך בנוגע
29 לטענות ההגנה של הנתבע בתביעת דיבה אחרת.
30
31 בכתב ההגנה נטען כי התובע, כפי שהוא מתגלה בהתכתבות זו ובפרסומים אחרים, אינו אדם נעים
32 הליכות, מתון בדבריו או נמנע ממדון ומחלוקת, ומביא על עצמו ביקורת נוקבת ובוטה. עוד נטען
33 כי הנושא עליו התווכחו הצדדים הוא נושא טעון במיוחד, המעורר רגשות קשים וחזקים, ולכן
34 השיח בעניינו יהיה משולהב ונפיץ יותר.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

1
2 לטענת הנתבע, התבטאותו של התובע עצמו היא קיצונית ושנויה במחלוקת, במסגרתה מואשמים
3 הממשלה והתומכים בה בהפקרת אחיהם בשבי ובקרב. לכן, נטען כי פרסומי הנתבע אינם עולים
4 כדי לשון הרע ואינם עשויים לשמש כעילה לתביעה.

5
6 בכתב ההגנה נטען כי אם ייקבע שהפרסומים, או מקצתם, עולים כדי לשון הרע, עומדת לנתבע
7 ההגנה מכוח סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע (הגנת אמת הפרסום). עוד נטען כי הנתבע אינו
8 מתיימר לטעון טענות עובדתיות במסגרת הפרסומים, אלא להביע ביקורת וסלידה מהתבטאויותיו
9 והתנהלותו של התובע.

10
11 לטענת הנתבע, ניתן לטעון באופן מבוסס כי בדברי התובע יש כדי לפגוע בביטחון המדינה, לקדם
12 את האינטרסים של אויבי המדינה, לרבות חמאס, וכי התבטאויות אלו עשויות אף ליפול תחת
13 ההגדרה של עבירות פליליות מתוך פרק ז' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לרבות בגידה. עוד נטען
14 בכתב ההגנה כי יסוד "העניין הציבורי" במקרה דנן מובן מאליו.

15
16 על פי הנטען בכתב ההגנה, הנתבע פעל בתום לב מוחלט וכוונותיו טהורות, ולכן עומדות לו הגנות
17 תום הלב מכוח סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. נטען כי הנתבע לא ידע על הנסיבות שמהן
18 משתמעת לשון הרע (סעיף 15(1)), וכי חלה עליו חובה מוסרית וחברתית (סעיף 15(2)).

19
20 עוד נטען כי הפרסומים נועדו להגן על עניין אישי כשר, כלפי עצמו וכלפי אזרחי ישראל בכללותם
21 (סעיף 15(3)) וכי מדובר בהבעת דעה על אדם בתפקיד דמוי-ציבורי (סעיף 15(4)), וביקורת על
22 יצירה או על פעולה שעשה התובע בפומבי (סעיף 15(5)).

23
24 לטענת הנתבע, חלק מהפרסומים נועד לגנות או להכחיש לשון הרע שהוצאה על ידי התובע, או
25 גורמים מטעמו, על גורמים שונים (סעיף 15(10)). עוד נטען כי בעניינה של טענת לשון הרע הנטענת
26 על ידי איש ציבור, יש להעניק לחופש הביטוי הגנה מיוחדת ולהעדיפו על פני האפשרות של פגיעה
27 במוניטין.

28
29 בכתב ההגנה נטען כי התובע אינו איש ציבור במובן הקלאסי, אך נוכח היקף חשיפתו ברשתות
30 ופעילותו הפוליטית הענפה, יש לגזור בעניינו גזירה שווה. עוד נטען כי פרסומי התובע דומים
31 לפרסומים של כלי תקשורת מרכזיים, והוא דמות מרכזית בפעילות הפוליטית של המחנה אליו
32 הוא משתייך.
33

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

1 על פי הנטען, עיקרון זה חל במקרה דנן בבירור נוכח זהותו של התובע ואופי הפרסומים. עוד טען
2 הנתבע בכתב הגנתו כי עומדות לו ההקלות המצוינות בסעיף 19 לחוק איסור לשון הרע, לרבות
3 החלופות המופיעות בסעיפים 19(1), (2) ו-3).

4
5 בכתב ההגנה נטען כי מדובר בתביעה סלקטיבית וחסרת תום לב, שכן התובע מגודף ומכונה
6 בכינויים קשים ובוטים על ידי רבים, אך בחר לתבוע דווקא את הנתבע. עוד נטען כי בחירת התובע
7 לתבוע את הנתבע נבעה מפרסומו של הנתבע וההבנה כי תביעה מעין זו תזכה לסיקור ולהעלאת
8 קרנו של התובע.

9
10 לטענת הנתבע, התביעה דנן היא תביעת השתקה מובהקת שמטרתה לשלוח מסר ברור לכל, על
11 מנת למנוע שיח וביקורת. עוד נטען כי התובע בעל כוח או חשיפה גדולה, נהנה מפלטפורמה גדולה
12 ומאקטיביזם פוליטי המספק לו פרנסה, ואינו בוחל בנשיאה בעלויות גבוהות, תוך שהוא גורם
13 לנתבע, שאינו איש אמיד, להוצאות רבות.

14
15 על פי הנטען, עילת התביעה חסרת יסוד או גבולית, הפרסומים כלל אינם עולים כדי לשון הרע,
16 הפיזיו מופרז ונטול בסיס. לטענת הנתבע, התובע ער לאקלים הפוליטי המקוטב וליתרון העשוי
17 לצמוח מהתבטאויות קיצוניות ורדיקליות נגד דמות "אויב" כמו הנתבע.

18
19 בכתב ההגנה נטען כי היקף הפרסומים לא נטען כטענה פוזיטיבית במסגרת התביעה, וכי אין כל
20 משמעות למספר העוקבים בכל הנוגע להיקף חשיפתו של פרסום ספציפי ברשת. עוד נטען כי יש
21 לדחות את טענת התובע לפיה הפרסומים פורסמו על ידי הנתבע בכוונה לפגוע.

22
23 לטענת הנתבע, הפרסומים נעשו במסגרת ויכוח משולהב ברשת X, המאופיינת בשיח אגרסיבי
24 ובוטה. עוד נטען כי הנתבע אינו מכיר את התובע והתייחסותו אליו היא רק במסגרת דמותו
25 הפוליטית או הציבורית כפי שהיא משתקפת ברשתות, ולא מעבר לכך.

26
27 בכתב ההגנה נטען כי התובע עצמו לקח חלק בשלהוב הוויכוח והעלאת ה"טונים", אשר
28 מלכתחילה טען טענה מקוממת ומכעיסה ולאחר מכן עלב בנתבע והשמיץ אותו. עוד נטען כי
29 הפרסומים לא גרמו לתובע נזק כלשהו, אלא לתועלת.

30
31 על פי הנטען, הקיטוב בחברה הישראלית הביא לכך שאוהדי התובע לעולם לא יטו אוזן לדברי
32 הנתבע, וקוראיו של הנתבע מחזיקים ממילא בדעה שלילית במיוחד ביחס לתובע. עוד נטען כי
33 פרסומי התובע לא הובילו לפגיעה בשמו הטוב, בהיקף חשיפתו או ביכולתו לפנות לקהלים רחבים,
34 אלא מספר העוקבים שלו נמצא בעלייה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

1
2 בכתב ההגנה נטען כי הפרסומים הם בעלי הטיה פוליטית בבירור, וכל הקורא אותם מבין כי הם
3 בוקעים מפיו של מי שמצוי בצד השני של המפה הפוליטית. עוד נטען כי כתב התביעה אינו מצביע
4 על כל נזק קונקרטי שנגרם לתובע כתוצאה מהפרסומים, אלא הסתפק בטענות כלליות בדבר
5 פוטנציאל הנזק.

6
7 השתלשלות הליך הדיון בתביעה
8 ביום 22.12.2025 התקיים לפניי קדם משפט בנוכחות הצדדים.

9
10 בקדם המשפט הצעתי לצדדים לגשת להליך גישור ולחילופין, לאור העדר מחלוקת עובדתית בנוגע
11 לעצם הפרסום – להגיש סיכומים בשאלות המשפטיות שבמחלוקת בתיק זה, ללא צורך בניהול הליך
12 הוכחות.

13
14 בהמשך, הודיעו ב"כ הצדדים לבית המשפט כי אין צורך בשמיעת ראיות בתיק זה והם מסכימים
15 להגיש סיכומים על יסוד המסמכים המצויים בתיק בית המשפט.
16
17 הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב.

18
19 דיון והכרעה
20 כעולה מכתבי הטענות של הצדדים ונספחיהם, אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים כי זו ה"שיחה"
21 שהתפתחה בין הצדדים ברשת החברתית X בדרך של פוסטים ותגובות:

22
23 התובע:
24 "אחרי כמעט 600 ימי מלחמה. מי רוצים לשחרר את כל החטופים בפעימה אחת? חמאס.
25 מי רוצים הסכם שמשאיר חלק מהחטופים בשבי כדי לחזור להילחם? ממשלת ישראל.
26 לא נשכח. לא נסלח."

27
28 הנתבע:
29 "ינו אמרתי לך שאתה לא יהודי. אתה נוכרי שמדברר את החמאס ששחט וחטף יהודים.
30 אתה של החמאס."

31
32 התובע:
33 "חזרת? אין לך איזה משפט להתכונן אליו ולספר איך מה שכתבת נגד יאיר גולן זו אומנות למרות
34 שמתוך 10 קבין של אומנות שהמשפחה שלך קיבלה, אפילו אחד לא הגיע אליך."

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

הנתבע:

"לפחות אני יהודי ואני לא שייך לאויב."

התובע:

"תראה איזה קטע, אני לא פחות יהודי ממך ואוהב את המדינה יותר ממך. בדבר אחד קשה להתחרות בך, בעבודת האלילים שלך לנאשם בפלילים. מה ששלך, שלך."

הנתבע:

"אתה משת"פ של חמאס על מלא! אתה וכל הכנופיה המזוהמת שמתחזקת ומייחצנת את ארגון הטרור הרצחני. חלאות!"

יובהר, הנתבע לא הגיש ראיות נוספות (גם לא כנספחים לכתב ההגנה) לתמוך בטענתו כי התובע מתבטא ברשתות החברתיות באופנים קיצוניים ובוטים ואף אלימים (כנטען בסעי' 18 לכתב ההגנה) ולפיכך, אין לפניי אלא את ההתכתבויות שצוינו מעלה, בין הצדדים.

כידוע, ההלכה היא כי "ינותח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע, בארבעה שלבים, כאשר בשלב הראשון תבורר המשמעות העולה מן הביטוי, בהתאם לאמות המידה המקובלות על האדם הסביר. ומכאן, שיש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת [...] בשלב השני, יש לברר האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק ובהתאם לתכלית החוק לעניין איזונים חוקתיים. בהנחה שעברנו את השלב השני, יש לברר, בשלב השלישי, האם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק. בשלב האחרון, אם נקבעה חבות, אזי יבחנו הפיצויים."

(מתוך ע"א 7380/06 דרור חטר-ישי נ' מרדכי גילת (2.3.2011) – פורסם בנבו – ההדגשות שלי – י.ב.).

הביטויים שהפנה הנתבע כלפי התובע הם:

א. שהוא אינו יהודי;

ב. שהוא נוכרי המדברר את החמאס;

ג. שהוא "של החמאס";

ד. שהוא שייך לאויב;

ה. שהוא משת"פ של חמאס על מלא;

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 25-07-35658 פלדמן נ' אסיאג

1 ו. ושהוא וכל הכנופייה המזוהמת, כלשון הפרסום, מתחזקת ומייחצנת את ארגון הטרור
2 הרצחני.

3
4 המבחן לקביעה אם ביטוי מהווה לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי הנסוב על השאלה איך נתפס
5 הביטוי בעיני האדם הסביר בהתחשב בנסיבות הסובבות אותו וההקשר שבו נאמרו הדברים.

6
7 **"בבואו לבחון אם ביטוי מסוים עולה כדי לשון הרע יתחשב בית המשפט באופן שבו נתפס**
8 **הביטוי בעיני אדם סביר. מבחן זה הוא מבחן אובייקטיבי שמתמקד בשאלה כיצד אדם רגיל היה**
9 **מבין את הפרסום השאלה איננה אפוא מה הכוונה שמאחורי הפרסום, אלא מהו "המסר עימו**
10 **היא מותירה את הצופה" (ע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp נ' אלי עוזר (פורסם בנבו - 22.07.2015) – ההדגשות שלי – י.ב.).**

11
12
13 בעניין זה, העלה הנתבע טענות מנוגדות בכתב ההגנה עצמו, באופן המעיד על הקושי שיש במסר
14 עימו נותר הקורא את הדברים.

15
16 במה דברים אמורים?

17
18 הנתבע טען, בעת ובעונה אחת, כי דבריו הם בגדר שימוש בשפה ציורית כדי לבקר את התנהלותו
19 והתבטאותו של התובע (סעי' 21.3 לכתב ההגנה), אך גם כי אמירתו של התובע על ממשלת ישראל
20 (שקדמה לדבריו של הנתבע) תורמת לקידום האינטרסים של חמאס למוטט את המדינה ולפגוע
21 ביושביה, וכי היא עשויה אף ליפול תחת עבירת הבגידה בחוק העונשין ומסכנת יהודים וישראלים
22 ברחבי העולם (סעי' 21.1(ה), 21.2(ג) ו- 21.3 לכתב ההגנה).

23
24 רוצה לומר, גם לדידו של הנתבע, הקורא הסביר היה מבין את דבריו של הנתבע, לכל הפחות,
25 כהאשמת התובע בעבירה פלילית של בגידה, בקידום האינטרסים של חמאס למיטוט מדינת ישראל
26 ובסיכון יהודים וישראלים ברחבי העולם.

27
28 כך, יש לומר, עולה ממקרא הדברים הברורים והחד משמעיים – **"אתה משת"פ של חמאס על מלא!**
29 **אתה וכל הכנופייה המזוהמת שמתחזקת ומייחצנת את ארגון הטרור הרצחני. חלאות!"** (ההדגשות
30 שלי – י.ב.).

31
32 יפים לעניין זה הדברים הבאים: **"כבר נקבע בפסיקה לא אחת כי ייחוס מעשי בגידה ושיתוף**
33 **פעולה עם האויב הערבי מהווים לשון הרע (שנחר, בעמ' 131 וההפניות שם). כך נקבע בת.א.**
34 **1999/86 ח"כ שולמית אלוני נ' המחנה היהודי (פורסם בנבו, 5.9.90) לגבי ביטויים כגון "שונאי**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

1 "ישראל", "מסיתים לטרור הערבי", ובת.א. 18845/94 מיכאל בן חורין נ' עמוס סנטהאוז (פורסם
2 בנבו, 19.7.98) נפסק כי ייחוס סיוע למעשי רצח וכינויי גנאי גסים יש בהם כדי לפגוע בשם הטוב,
3 והאשמת ראש ממשלה בהיותו בוגד בעמו מהווה ייחוס פשע ובשל כך לשון הרע.
4 כך גם נקבע לגבי ייחוס ביצוע עבירות פליליות (שנהר, בעמ' 129 וההפניות שם). " (מתוך ע"א (מחוזי
5 ת"א) 52910-09-12 אמנון הולצמן נ' עו"ד יורם שפטל (נבו 29.10.2013) - ההדגשות שלי - י.ב.).

6
7 אם ייחוס שיתוף פעולה עם האויב מהווה לשון הרע, קל וחומר, כי ביטוי המשיך אדם לשורות
8 החמאס ממש, כגון שהוא "של" החמאס, שייך לאויב, משת"פ של ארגון החמאס או מתחזק אותו
9 – הוא בבחינת לשון הרע.

10
11 אומר כי אינני מקבל את טענתו המשתמעת של ב"כ הנתבע, בסיכומיו, כאילו הכינוי "נאצי" אינו
12 דומה בעוצמתו לשיוך אדם לשורות החמאס, שכן הוא חריג לכלל הנוהג לעניין גידופים וגינויים,
13 בהיותו ייחודו בחומרתו לאור המשמעות ההיסטורית המחרידה הקשורה בשואה.

14
15 מעשיהם של מחבלי החמאס בכניסתם לשטח מדינת ישראל ב- 7.10.2023, תוך ביצוע מעשי רצח,
16 אונס, התעללות, חטיפה, שריפת ילדים ועריפת ראשים אינם שונים במהותם המזעזעת, המפלצתית
17 והמחרידה ממעשיהם של הנאצים – והאדם הסביר בישראל תופס את הכינויים "נאצי" ו"מחבל
18 חמאס" במידה כמעט זהה של פוגעניות.

19
20 ודוק, מוכן הייתי לקבל, במסגרת הוויכוח הפוליטי הקוטבי, הארסי והנוקב המתנהל, למרבה הצער,
21 ב'רחובותיה הווירטואליים' של מדינת ישראל, כי הביטוי "אתה לא יהודי" או הביטויים "מדבר" או
22 "מייחצן" את החמאס, אינם עולים כדי לשון הרע, עת יבחן הקורא הסביר את ההקשר כולו ואת
23 הפרסום שקדם לתגובה.

24
25 זאת, משום ש"מדבר", "מייחצן" או "לא יהודי" יכולים להיתפס על ידי האדם הסביר, בהקשר
26 הנוכחי, כשייכים לעולם העמדות, הערכים, הסאטירה והביקורת, בלשון קשה, על האמירה
27 הקודמת של התובע בהקשר של ממשלת ישראל. אך לא כך הוא בנוגע לביטויים "משת"פ על מלא",
28 "של החמאס", "שייך לאויב" או "מתחזק אותו".

29
30 ביטויים אלה ייתפסו כייחוס מעשי בגידה ושיתוף פעולה עם האויב המר ביותר של מדינת ישראל
31 בעת האחרונה (כפי שציין הנתבע בעצמו), ולפיכך הם בבחינת לשון הרע.

32
33 ודוק, בשלב ראשון זה של הניתוח אין משמעות לשאלה אם המדובר באמת או אפילו באמירה שיש
34 בה משום עניין ציבורי, טענות הגנה אלה נבחנות בשלב מאוחר יותר.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסייג

בשלב השני, כאמור, יש לברר האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע ובהתאם לתכלית החוק והאיזונים חוקתיים.

תחילה יש לבחון, בהתאם לסעי' 2 לחוק, האם המדובר ב"פרסום".

בנקודה זו אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים, שכן הנתבע מודה, ברחל בתך הקטנה, כי המדובר בפרסומים, שנעשו ברשת חברתית X כאשר לשני הצדדים "נוכחות רשת" כלשון כתב ההגנה, גדולה למדי ופרסומיהם נצפים על ידי עשרות אלפי צופים (ראה סעי' 17, 19 ו- 22.1 לכתב ההגנה).

בשלב השלישי של הניתוח, יש לברר האם עומדת לנתבע אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק איסור לשון הרע.

הנתבע לא טען, ונדמה כי אין חולק, שאין המדובר בפרסום מוגן על פי אחת החלופות בסעי' 13 לחוק איסור לשון הרע.

בסעי' 14 לסיכומי טען ב"כ הנתבע לחלופות שונות מתוך הגנת תום הלב הקבועה בסעי' 15 לחוק איסור לשון הרע.

הנתבע טען לקיומה של חובה מוסרית ו/או חברתית להתייחס בחומרה לפרסומו של התובע ולעשות כן בלשון נוקבת וקשה.

ב"כ הנתבע לא פירט בעניין זה בסיכומיו מעבר לציון קיומה של החובה – הא ותו לא.

מדוע יש "חובה" מוסרית או חברתית לכנות את הנתבע כמי ששייך לאויב? מדוע יש חובה מוסרית לקרוא לו משת"פ על מלא? לטעון שהוא מתחזק את חמאס? לנתבע הפתרונים.

הטענה נטענה בלשון רפה ועל דרך הסתם ולא מצאתי בה ממש.

עוד טען הנתבע כי הפרסום נועד להגן על "עניין אישי כשר" של ראש הממשלה ושריה, אשר פרסומו של התובע מייחס להם מעשים מפלצתיים והנתבע נדרש להשיב על הפרסום על-מנת לנסות ולגונן על הנ"ל ממתקפה זו.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 25-07-35658 פלדמן נ' אסיאג

1 אני סבור כי מתיחת הביטוי "עניין אישי כשר" כך שיכסה תחת כנפיו גם ויכוח פוליטי-ציבורי
2 טהור, שבמחלוקת ציבורית עזה, היא בבחינת הפרזה שהביטוי וההגנה לא נועדו להכיל כלל וכלל.

3
4 נדמה כי כוונת הסעיף היא שונה לחלוטין וניתן ללמוד עליה מדברים אלה בספרו של אורי שנהר
5 **דיני לשון הרע** (2024) בעמ' 585-586 :

6 "...כאשר הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של אדם שאינו המפרסם, יהיה הפרסום
7 מוגן רק אם יופנה אל אותו אדם שלהגנת האינטרס שלו נעשה הפרסום או אל אדם המעוניין עניין
8 אישי כשר במי שלהגנת האינטרסים שלו נעשה הפרסום. כך למשל נראה כי דיווח להורה שילדו
9 הקטין משתמש בסמים יהיה מוגן, שכן הדיווח ישרת את עניינו האישי של הקטין, ולהורה יש
10 עניין אישי כשר בילדו הקטין". (ההדגשות שלי – י.ב.).

11
12 מכל מקום, הגנת "עניין אישי כשר" אינה חלה ממילא מקום שנעשה שימוש בביטויים חריפים
13 ולא הולמים (שם, בעמ' 585).

14
15 עוד טען הנתבע כי הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות התובע בכיכר העיר, כאקטיביסט פוליטי
16 ו/או אדם בעל קהל רחב, בעניין ציבורי ובעל השפעה על רבים.

17
18 גם אם אסכים עם ב"כ הנתבע כי הפרסום היה בבחינת הבעת דעה על אמירתו הקודמת של התובע
19 (וראה לעניין זה רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (פורסם בנבו,
20 30.05.2023) לגבי האבחנה בין קביעת עובדה להבעת עמדה), אין בכך די כדי לזכות בהגנת תום
21 הלב.

22
23 בסעיף 16(ב) לחוק איסור לשון הרע נקבעה חזקה שלילית לגבי קיומו של יסוד "תום הלב" הנדרש
24 לשם החלת ההגנות המפורטות בסעיף 15 לחוק, הקובעת כהאי לישנא:
25 **"חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת**
26 **מאלה :**

- 27 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו ;
28 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת
29 הוא אם לא ;
30 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-
31 ידי סעיף 15" (ההדגשות שלי – י.ב.).

32
33 הפרסומים לפיהם התובע הוא "של החמאס", "שייך לאויב" ו"משת"פ על מלא" הם מסוג
34 הפרסומים שנועדו כל כולם לפגוע, להעליב ולבזות והם חורגים מן הסביר להגנה על הבעת דעה גם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

בעניין שבמחלוקת ציבורית רחבה (ראה לעניין זה הדברים ברע"א 10520/03 **איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר** (פורסם בנבו, 12.11.2006) על יסוד הסבירות בחזקת תום הלב המחייב בחינה של מידתה ואיכותה של הפגיעה, על רקע נסיבות המקרה, והערכה נורמטיבית האם הפגיעה ראויה להגנה).

דרישת הסבירות חלה גם על שאר טענות ההגנה של הנתבע בהקשר זה, כי הפרסום עולה כדי ביקורת על "יצירה" שפרסם התובע ברבים, לרבות הבעת דעה על אופיו, מעשיו ו/או דעותיו או כי נעשה כדי לגנות ו/או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן, במסגרת פרסומו של התובע.

טענת הגנה נוספת שטען ב"כ הנתבע בסיכומיו היא כי דבריו צריכים להנות מהגנת אמת הפרסום הקבועה בסעי' 14 לחוק איסור לשון הרע.

על פי הנתען בסיכומים, היה בדבריו של התובע, שקדמו לדברי הנתבע, כדי לפגוע בביטחון המדינה, בביטחון תושביה ובביטחון היהודים ברחבי העולם הסובלים מאנטישמיות קשה.

לטענת הנתבע, התובע בדבריו אף קידם את האינטרסים של אויבי המדינה, לרבות חמאס וכי התבטאויות מסוג זה עשויות אף ליפול תחת ההגדרה של עבירות פליליות מתוך פרק ז' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לרבות הסימן העוסק ב"בגידה", הסימן העוסק ב"פגיעה בכוחות המזוינים" והסימן העוסק ב"פגיעה ביחסי החוץ".

טענות אלה לא הוכחו כלל בהליך זה וכידוע, ההלכה היא כי "אם בהליך אזרחי נטענת טענה בעלת אופי פלילי, יש לדרוש רמת הוכחה גבוהה ומחמירה" (מתוך יניב ואקי דיני ראיות (2021), עמ' 1964 – ההדגשה שלי – י.ב. – וראה הפסיקה המובאת שם).

למעשה, בקדם המשפט הודיע הנתבע כי אין בכוונתו להעיד עד מומחה בנוגע לטענות בסעיפים 25.2 ו- 25.3 לכתב ההגנה (שהן טענות אלה ממש) – והדברים מדברים בעד עצמם.

לפיכך, לא עומדת לנתבע הגנת אמת הפרסום.

עוד טען הנתבע בסיכומיו כי התובע אינו אדם פרטי ואנונימי, שכן הוא מתפעל חשבון ברשת X עם כ- 18,000 עוקבים ולפיכך, הוא אינו שונה בהקשר זה מאיש ציבור או כלי תקשורת מסורתית.

יפים לענייננו הדברים הבאים מתוך ע"א 751/10 **פלוני נ' ד"ר אילנה דיין -אורבך**, פ"ד סה (3) 369 (2012) (ההדגשות שלי – י.ב.):

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 25-07-35658 פלדמן נ' אסיאג

"...חוק איסור לשון הרע אינו מתעלם מזכותם של אנשי הציבור לשם טוב. החוק אינו נוקט בגישת המשפט של ארצות הברית המתנה הטלת אחריות על מפרסם דברי לשון הרע על אנשי ציבור בכך שהפרסום יהיה כוזב ובכך שהיה זדון בפרסום. עם זאת, אין הדין הישראלי מתעלם מנפקות היותו של התובע דמות ציבורית כנסיבה בעלת משקל בהכרעה האם דבר מה שפורסם בעניינו מהווה לשון הרע, והאם היא המפרסם מוגן מפני תביעה (ראו עניין בן גביר, בפס' 20 לפסק דיני; פסק דינה של הנשיאה ד' ביניש בעניין אפל, בעמ' 623-624). זו נסיבה שיש לה משקל גם בעת שהתובע אינו איש ציבור כי אם "דמות ציבורית". המבחן לקביעת היותו של אדם "דמות ציבורית" הוא תלוי נסיבות... ניתן לומר כי – "אדם ייחשב 'דמות ציבורית' ככל שנגיעתו לענייני ציבור והשפעתו עליהם הן רבות יותר, וככל שהופעתו בציבור וגישתו לאמצעי התקשורת רבות יותר. יש שעקב מעורבותו של אדם בעניין הנוגע לציבור יש לראותו כ'דמות ציבורית' לצורך העניין הנדון, ויש שהמעמד הציבורי נקבע בשל היותו נושא משרה ציבורית או תפקיד ציבורי. מכל מקום, 'דמות ציבורית' היא דמותו של מי שיש לו נגיעה לענייני ציבור והשפעה עליהם במידה זו או אחרת, וההגדרה הקונקרטית כרוכה בנסיבותיו של כל עניין." (עניין אפל, בעמ' 620). מעמדו של אדם כ"דמות ציבורית" יכול שיהא מוגבל לנסיבות אירוע ספציפי ולצורך פרשה מסוימת (ראו עניין אבי יצחק, בעמ' 79; עניין אפל, בעמ' 620). --- סוף עמוד 454 --- "יצוין, כי המעמד של אדם כאישיות ציבורית אינו בהכרח מעמד כללי, היפה לכל דבר ועניין. לעתים, מעמד זה עשוי להיות כרוך בפרשה או בעניין מסוימים, אשר ביחס אליהם 'השליך' עצמו אותו אדם אל חזיתה של מחלוקת ציבורית, מתוך מטרה להשפיע על ההכרעה בעניינים שעל הפרק, ובכך 'הזמין' תשומת-לב וביקורת ציבורית על פעולותיו או התנהגותו (ראו עניין Gertz הנ"ל, בעמ' 3009). במקרים כאלה, המעמד של אישיות ציבורית יהיה מוגבל לאותם פרשה או עניין מסוימים, ולא יחרוג מהם." (עניין אבי יצחק, בעמ' 79). התאמת אדם לתיאור של דמות ציבורית אינה חד משמעית וחד ערכית; ניתן לראות מעין סקאלה של "ציבוריות": בצד אחד מצויים אנשים אשר מעמדם הציבורי ויכולת השפעתם גבוהים; הם הגיעו לעמדה זו מבחירה אשר ניתן לראות בה נטילת סיכון לפגיעה בשם הטוב, ויש להם כוח השפעה על התקשורת. מן העבר השני מצויים אנשים פרטיים, אשר אין להם יכולת השפעה על חיי אחרים, תפקידם אינו מאפשר להם פתחון פה ציבורי, והם נקלעו שלא מרצונם לסיטואציה ציבורית המצדיקה פרסומי אמת בעניינם."

אני מסכים כי בנסיבות הפרסום הראשון שפרסם התובע, בהינתן היקף העוקבים אחר חשבונו ברשת החברתית X, הרי שב"סקאלת הציבוריות" הוא התקרב יותר לתיאור של דמות ציבורית מאשר מיקומו קודם לכן, כאדם פרטי, וזאת באותה פרשה מסוימת, שבמחלוקת ציבורית עזה, שהוא "השליך עצמו" אל חזיתה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 35658-07-25 פלדמן נ' אסיאג

עם זאת, אין הוא בבחינת "נבחר ציבור" לכל דבר ועניין, וחופש הביטוי יינזק באופן בלתי סביר אם יתקבל הטיעון הגורף לפיו כל אזרח שמביע דעתו בעניין פוליטי, המצוי במחלוקת ציבורית, משיל מעצמו באופן מיידי את מעטה הפרטיות והופך לאיש ציבור על כל המשתמע מכך.

דא עקא שגם דמות ציבורית, או מי שנע על "סקאלת הציבוריות" אל עבר תיאור זה, זכאי להגנה על שמו הטוב במשפט הישראלי ויפים לעניין זה הדברים הבאים מתוך פסק דינו של כב' השופט עמית יריב (כתוארו אז) בתא (ת"א) 13429-05-21 בנימין נתניהו נ' אהוד אולמרט (פורסם בנבו, 21.11.2022) – ההדגשות שלי – י.ב.):

"עמדתו של בית המשפט העליון לעניין פרסום לשון הרע כלפי אנשי ציבור היא מורכבת. בע"א 334/89 רבקה מיכאלי ואח' נ' בלה אלמוג, פ"מ מו (5) 555, 571 (להלן: "עניין מיכאלי") כתב הנשיא מאיר שמגר כך:
"הרי מדובר באנשים הפועלים בזירה הציבורית, המצויים בענייני התקשורת וגלויים לביטוייה. לפי גישתי לגבי תביעות לשון הרע שעניינן אנשי ציבור, מן הנכון שאלו יהיו ערוכים לספיגת ביקורת רבה יותר כלפיהם מאשר האדם מן השורה. זהו מחיר היחשפותם האישית לציבור והפירסום ברבים, בכתב או בעל פה, של דבריהם".
אמנם עמדתו של הנשיא שמגר בעניין מיכאלי נותרה דעת מיעוט, אולם גישתו של הנשיא – יש בה, בכל הכבוד, היגיון רב.

בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי [פורסם בנבו] (4.8.2008) (להלן: "עניין נודלמן") קבע בית המשפט העליון, מפי כב' השופטת אילה פרוקצ'יה, כי:
"המשקל המיוחד הניתן לחופש הביטוי במישור הציבורי אינו בלתי מוגבל. הוא נבחן על פי מהותו וטיבו בנסיבות המקרה. הוא נשקל מצד אחד, על פי מידת חשיבותו האמיתית לחופש הביטוי. מנגד, הוא נבחן על פי מהותה ומידתה של הפגיעה בשמו הטוב ובכבודו של האדם. גם איש ציבור החושף עצמו למערבולת החיים הציבוריים ומסכים בכך לקבל על עצמו מידה מסוימת של נטל חשיפה וביקורת ציבורית, אינו הופך בכך את שמו הטוב ואת כבודו האנושי להפקר. איש הציבור לא הסכים בנטילת תפקיד ציבורי להפקיר לחלוטין את כבודו האישי, והחוק, באיזונים שיצר, מגן גם על בעל תפקיד ציבורי לבל יהפוך שמו הטוב למרמס בכפוף למתן משקל ראוי לחופש הביטוי כערך ציבורי בעל חשיבות. החוק לא התיר בכל מצב מעשי השמצה והשתלחות באנשי ציבור בשם חופש הביטוי, ולא היקנה הגנה לפוגע גם אם הביטוי הוא הבעת דעה על איש ציבור, בנסיבות בהן לא נתקיים בפוגע יסוד של תום לב" (פסקה 31 לפסק הדין)
ואם נשלב את עמדתו של הנשיא שמגר בעניין מיכאלי עם ההלכה בעניין נודלמן, נגיע למסקנה שגם איש ציבור זכאי לפיצוי על פגיעה בשמו הטוב, אבל לעובדת היותו של הנפגע איש ציבור יש לתת משקל בקביעת היקף הפיצוי."

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 25-07-35658 פלדמן נ' אסיאג

עולה מן הדברים, כי על אף שב"כ הנתבע טען טענה זו על היות התובע "איש ציבור" כטענת הגנה במסגרת הגנת "תום הלב" הרי שאין היא שייכת לחלק זה של הניתוח המשפטי, כי אם לשאלה האחרונה – שאלת היקף הפיצוי.

לעניין השיקולים שישקול בית המשפט בקביעת גובה הפיצויים קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים:

ברגיל בתביעות לשון הרע, כמו גם בעניינינו, הינו סעד של פיצויים. חינוכו של אדם

בפיצויים בגין לשון הרע הוא רב תכליתי:

"**הפיצויים אשר אותם מוסמך בית משפט לפסוק למי שנפגע מעוולת לשון הרע מגמתם כפולה: ראשית, ליתן סיפוק לנפגע, הן על ידי שיוכל לדעת כי מכירים בכך שנעשתה כלפיו עוולה בכך שפגעו ללא הצדקה בשמו הטוב, והן על ידי כך שסכום הפיצוי שישולם לו יוכל לשפר במשהו את מצבו ולקרבו במידת האפשר - עד כמה שכסף יכול לתרום לכך - למצב שהיה נתון בו קודם התרחשות העוולה.**

שנית - כפי שנאמר כבר בפסיקת בית משפט זה - נועדו הפיצויים הנקבעים בגין עוולת לשון הרע גם כדי 'שיחנכו את הקהל ויחדירו לתודעתו כי שמו הטוב של אדם, בין אם הוא איש פרטי, ובין אם איש ציבור, אינו הפקר, וכי יש ממש במה שנאמר בספר 'קוהלת': 'טוב שם משמן טוב'... הווה אומר: פיצויים אשר יש בפסיקתם משום מגמה עונשית ומגמה מחנכת ומרתיעה כאחד..." [...]

לפסיקת הפיצויים יש איפוא, בנוסף לפונקציה התרופתית המסורתית שלהם, של השבת המצב לקדמותו, גם פונקציה מחנכת, פונקציה הרתעתית ויש הסבורים שאף פונקציה עונשית, הגם שעניין אחרון זה אינו נקי מספקות וקשיים בשל הריחוק בין תפקידם המסורתי של דיני הנזיקין לבין מטרות הענישה (עניין ספירו, בעמ' 57; חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר, בועז שנור לשון הרע – הדין המצוי והרצוי (2005) 401 - 403).

הנזק בו מדובר בעניינינו הוא נזק טהור לשמו הטוב של המערער, שכן לא נטען בפנינו כי הפרסום גרם נזק ממון. כיצד יקבע בית המשפט את שיעור הפיצויים במקרה זה?

"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל שהיו מנת חלקו, ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיבידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשוי להוות אמצעי בעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו" (רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם בנבו)).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 25-07-35658 פלדמן נ' אסיאג

1 הבאתי בחשבון בין שיקוליי גם את הצורך לחנך את הקהל ולהחדיר לתודעתו כי שמו הטוב של
2 אדם, בין אם הוא איש פרטי, ובין אם קרוב הוא ל"דמות ציבורית", אינו הפקר וגם את הצורך של
3 התובע בהכרה כי נעשתה כלפיו עוולה.

4
5 עם זאת, אני מקבל את הטענה כי בהינתן הקיטוב הפוליטי החריף בו מצוייה החברה הישראלית,
6 כאשר אזרחים רבים משתייכים למחנות האוטמים את אוזניהם, למרבה הצער, זה לכאבו,
7 רצונותיו, טיעוניו ודבריו של אחיו, עלבון חריף מהצד האחר של המתרס, נזקו אינו בהכרח עצום
8 ורב משל היה אמת צרופה.

9
10 זאת ניתן ללמוד גם מתגובתו של התובע עצמו לאמירותיו של הנתבע, שהיה בהן ביקורת חריפה
11 סאטירה, כמו גם תיאורים מזלזלים כלפי הנתבע עצמו, כגון: "חזרת? אין לך איזה משפט להתכונן
12 אליו..."; "מתוך 10 קבין של אומנות שהמשפחה שלך קיבלה, אפילו אחד לא הגיע אליך"; או "בדבר
13 אחד קשה להתחרות בך, בעבודת האלילים שלך לנאשם בפלילים". על אף שהתיאורים אינם מגיעים
14 לרמת הפוגענות הבלתי סבירה של פרסומי הנתבע.

15
16 עוד התחשבתי בכך שמידת אמינותו של הפרסום אינה גבוהה בהינתן שהנתבע אינו עיתונאי, חוקר
17 או גורם מוסמך בצורה כלשהי וכי האדם הסביר מתייחס לפרסומים שכאלה, בזהירות.
18 בשולי הדברים אציין כי לא מצאתי ממש בטענת הנתבע כי המדובר ב"תביעת השתקה".

19
20 הנתבע לא הראה ולו תגובה שלילית אחת אחרות לפרסום התובע (בניגוד לנטען בסעי' 19.1
21 לסיכומיו); לא הוכיח כי עסקין בתביעה שהיא כולה 'עורבא פרח'; לא טען וממילא לא הוכיח את
22 איתנותו הפיננסית של התובע; ובאופן כללי לא התייחס למבחנים שנקבעו ברע"א 1954/24 נתנאל
23 וקנין נ' קיבוץ ניר דוד - אגודה שיתופית (פורסם בבנו, 7.1.2025) לעניין אפיונה של תביעת השתקה.

24
25 הנטען טען גם להקלות לפי סעי' 19 לחוק איסור לשון הרע, אך לא מצאתי כי אלה חלות עליו, בהינתן
26 שלא התנצל, תיקן או הכחיש את הפרסום; כי התכוון לתובע; ואין ממש בטענה כי חזר על מה
27 שכבר נאמר או כי היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע (ראה סעי' 25.1 לכתב ההגנה).

28
29 לאור כל האמור לעיל, אני מקבל את התביעה ומורה לנתבע לשלם לתובע פיצוי בסך של 15,000 ₪
30 בצירוף הפרשי ריבית חוקית מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

31
32 עוד אני מורה כי הנתבע ישלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך של 2,655 ₪ והוצאות משפט בסך של
33 1,500 ₪ בצירוף הפרשי ריבית חוקית מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 25-07-35658 פלדמן נ' אסייג

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע בתוך 60 ימים מיום קבלת פסק הדין.

פסק הדין ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"ו, 07 יולי 2026, בלשכתי, בהעדר הצדדים.

יניב בוקר, שופט, סגן הנשיא

